

ஓவியக் கலை என்பது காண்பவர்களைக் கவர்ந்து திழுத்து உள்ளங்களதை தன் வயப்படுத்தும் ஓர் உயர்ந்த கலையாகும். மனிதன் நாகரிகம் அடையும் முன் காட்டுமிராண்டிகளாக வாழும் காலத்திலேயே ஓவியக் கலை தோன்றிவிட்டது. எல்லகையிலும் லாம் கடந்து எங்கும் பரந்து வாழும் மக்களின் மனங்களகைக் கொள்ளகைகொண்டு வியக்க வகைகும் விந்தை மொழி ஓவியக் கலை என்றால் மிகையில்லை. தமிழ்நாட்டு ஓவியக் கலை தொன்மையான வரலாற்றகைக் கொண்டதாகும். அத்துடன் பல்வேறு காலகட்டங்களையும் சேர்ந்த ஓவியங்கள் முழுதாகவும் சித்திரந்த நிலையிலும் சூககைகளிலும் பழைய அரண்மனகைகளிலும் கோயில்களிலும் வேறு கட்டடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஓவியத்தோடு தொடர்புடைய குறிப்புகள் பல சங்கப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. சங்கம் மருவிய காலம் மற்றும் அதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களிலும் ஓவியம் பற்றிய செய்திகள் இலக்கியங்களில் உள்ளன. ஓவியச் சிற்பநுலுரநெறி கிடக்கையும் என்ற சிலப்பதிகாரம் அடிகள் ஓவிய சம்பந்தமான நுல இரூந்தமையை அறிவிக் கின்றது. சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்க்கு நல்லார் ஓவிய நுலனெ ஓன்றகைக் கறிவிரூக்கின்றார். ஆடகைகிற சித்திரங்களை எழுதும் வழக்கம் பழமையானதாகும். ஓவியம் பசும் செய்திகளும் உணர்த்தும் கருத்துக்களும் மிகப்பலவாகும். இத்தகைய தொல் தமிழரின் ஓவியக் கலையைச் சுவை விலக்கியத்தில் ஓவியக் கலைத் தொழில் என்ற தலைப்பின் வாயிலாகக் காண்போம்.

ஓவியக் கலை

ஓவியக் கலை என்பது, வரதைல், கட்டடத்தைத் தல் (Composition) மற்றும் பிற அழகியல் சாரந்த செயற்பாடுகளையும் உள்ளடக்கி, கடுதாசி, துணி, மரம், கண்ணாடி, காங்கிரீட்டு போன்ற ஊடகங்களில் நிறப்பச்சுகளைப் பயன்படுத்தி, வரைபவரின் வளிப்பாட்டு மற்றும் கருத்தியல் நோக்கங்களை வளிக் கொணரூம் ஒருகலை ஆகும்.

ஓவியக் கலையானது பல்வேறு ஆக்கத்திறன்களை, உள்வாங்குவதற்கும், ஆவணப்படுத்துவதற்கும் வளிப்படுத்துவதற்குமான ஒரு வழிமுறை ஆகும். ஓவியங்கள், இயற்கையானவையாகவோ, ஒரு பொருளைப்போல வரையப்பட்டவையாகவோ, நிழற்படத்தை ஒத்தவையாகவோ, பண்பியல் (Abstract) தன்மை கொண்டனவாகவோ இரூக்கலாம். அத்துடன் இவை ஒரு செய்தியை விளக்கும் உள்ளடக்கம் கொண்டவையாக, குறியீட்டுத்தன்மை கொண்டனவாக, உணர்ச்சிபுர்வமானவையாக அல்லது அரசியல் சாரந்தவையாகக் கட்ட இரூக்கக் கட்டும். தமிழர் வளர்த்த நுண்கலைகளின் வரிசையில் ஓவியக் கலை முன்னணியில் நிற்கிறது. மோனாலிசா ஓவியம்

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Sunday, 02 September 2018 21:16 - Last Updated Sunday, 02 September 2018 21:20

இத தாலிய ஓவியர் லியொனார டோ டாவின சியால வரையப் பட்ட உலகப் புகழ் பெற்ற கலநையமிக் ஓவியங்களில் ஒன்றாகும் .

ஓவியம் ஓவியம்

ஓவியம் பற்றித் தனித்த நிலையில் விளக்கும் முழுமையான பண்டயை ஓவிய நபர்கள் இதுவரை கிடகை கவில்லை. ஆனால் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் இவையற்றிய குறிப்புகள் கிடகை கின்றன. ஓவிய நபர்கள் வழக்கில் இருந்து, காலப்போக்கில் கலவைவரலாற்றாசிரியர் கரங்களில் சிக்காது மறைந்து போயிருக்க வேண்டும். தமிழிலக்கியத்தில் சிலப்பதிகாரம், மணிமகேலையின் குறிப்புகளால் தமிழ் மொழியில் செய்யுள் வடிவில் இயற்றப்பட்ட ஓவிய நபர் இருந்தது என்று கூறலாம்.

நாட்டிய மகளிர் ஓவிய நபர் லினகைக் கற்றுத் தரேந்திருக்க வேண்டும். அதன்படி மாதவி அந்நபர் லினகைக் கற்றுத் தரேச்சி பெற்றவளாக விளங்கினாள் என மணிமகேலைச் சூட்டக் காணலாம்.

நாடக மகளிர் க்கு நன்கனம் வகுத்த ஓவியச் சந்நபர் உரைநபர் கிடக்கையும் கற்றுத் துறை போகிய பொற்றொடி நங்கை (மணி.2:30-32)

சித்திரகாரப் புலி என்று பெயர் பெற்ற மகநீர் திரவர் மப்பல்லவன் கி.பி. ஏழாம் நபற்றாண்டில் வழக்கில் இருந்த தட்சிண சித்திரம் என்ற நபலுக்கு உரையெழுதியுள்ளான். இதனை மாமண்டூர் குடவைவரைக் கோயிலிலுள்ள அவனது கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கிறது. இதனால் தன்னிந்திய ஓவிய மரபுகளைத் தெரிவிக்கும் ஓவிய நபர்கள் தமிழகத்தில் இருந்துள்ளன என அறியலாம். வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட சிற்ப நபர்களிலிருந்து ஓவியம் பற்றிய பல செய்திகளை அறிய முடிகிறது. ஆனால் தனித்த நிலையில் ஓவியம் பற்றித் தெரிவிக்கும் பழமையான ஓவிய நபர்கள் வடஇந்தியாவில் இதுவரை கிடகை கவில்லை. விஷ்ணு தர்மமோத திரம், அபிலாஷ தாரத் த சிந்தாமணி, சிவ தத்துவ ரத் தினாகரம், சிலப் ரத் தினம், நாரத் த சிலப்ம், சரசுவதி சிலப்ம், பிரஜாபதி சிலப்ம் முதலியவை சித்திரங்கள் பற்றித் தெரிவிக்கும் நபர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். இந்நபர்கள் ஓவியத் தின் தன்மை, வகைகள், செயல் முறை, வண்ணங்கள், துணைக் கருவிகள், மலப் பொருட்கள், நற்பண்புகள், குறைகள், நடமைமுறை, திறனாய்வு மரபுகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. விஷ்ணு தர்மமோத திரத் திலுள்ள சித்திரச் சித்திரம் என்று அழகைக் கப்படும் பகுதியே பண்டயை ஓவியக் கலநை நுட்பம் பற்றித் தெரிவிக்கும் தலைசிறந்த பகுதியாகும். மறே கண்ட ஓவியம் பற்றிய நுட்பங்கள் இதில் எடுத்துக் கூறப்பட்டன.

ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம் ஓவியம்

ஓவியம் பின்வரும் ஆறு அங்கங்களாகக் கொண்டதாக உள்ளது.

1. ரப்பதேம் - உருவ வறோபாடும்
2. பிரமாணம் - அளவுப் பொருத்தம்
3. பாவம் - உணர்ச்சி, சுவை (ரசம்)

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை - 113 -

Sunday, 02 September 2018 21:16 - Last Updated Sunday, 02 September 2018 21:20

4. லாவண்ய யோஜனம் - பளபளப்பு, கவரச்சித்தோற்றம்

5. சாதுருச்சியம் - உருவ ஒற்றுமை

6. வர்ணிகாபங்கம் - மடேபள்ளங்கள் காட்டும் வகையில் வண்ணங்கள் கொடுத்து

ஓவியத்தைப் பின்வரும் நான்கு பிரிவுகளாக விஷ்ணு தர்மதோத்தரம் வகைப்படுத்துகிறது.

1. சத்தியம் - இயற்கைத் தன்மையானது
2. வணிகம் - இசைத் தன்மை நிறைந்தது
3. மிசரம் - கலப்புத் தன்மையுடையது
4. நாகரம் - நாகரிகத் தன்மை மிக்கது

000000000000

ஓவியத்தை வகைப்படுத்திய பின்னர் பதிப்படியாக ஓவியத்தில் நிறம் மாற்றுவதற்கு வர்த்தனை என்று பெயரிட்டு அதனைப் பின்வரும் மூன்று வகையாகப் பிரித்துக் கூறுகிறது விஷ்ணு தர்மதோத்தரம்.

1. பிந்துஜ வர்த்தனம் - புள்ளிகளால் ஓவியம் தீட்டுவது
2. பத்ரஜ வர்த்தனம் - வளைகோடுகள் இட்டு நிழல் வண்ணம் காட்டுவது
3. ரகைச் சுவர்த்தனம் - நுண்ணிய கோடுகளால் பதிப்படியாக நிறம் மாற்றுவது

00000000 00000000

ஓவியக்கலையை ஓவம், ஓவியம், சித்திரம், படம், படம், வட்டிகளைச் செய்தி என்று சூட்டிகின்றனர். ஓவியக்கலையை ஓவியர், ஓவியப்புவன், கண்ணுள் வினாளுன், சித்திரகாரர், வித்தக வினாளுன், வித்தகர், கிளவி வல்லோன் என்று அழகைக் கூட்டுகின்றனர். ஓவியக்கலையைக் குழுவை ஓவியமாகக் கூறுகின்றனர். நற்றிணைப் பாடல் (118:7) ஒன்று ஓவியரை 'ஓவமாகக் கூறுகிறது. ஆண் ஓவியர் சித்திரங்களை எனவும், பெண் ஓவியர் சித்திரசனோ எனவும் அழகைக் கூட்டுகின்றனர்.

மணிமகேலையில் ஓவியர், ஓவியமாகக் கூறுகின்றனர் என்று சாத்தனார் கூறிப்பிடுகிறார். ஓவியத்தை வட்டிகளைச் செய்தி என்று மணிமகேலைக் கூறுகிறது. வட்டிகளில் வண்ணங்களைக் கொண்டு சித்திரம் வரவைதால் ஓவியம் வட்டிகளைச் செய்தி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஓவியத்தைக் கூறிக் கூறுக 'ஓவம்' என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது. அழகிய வீட்டு, நகர், கட்டடம் ஆகியவை ஓவத்திற்கு ஒப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஓவத்தின் வுருகழை நடுநகர் (பதிற்.88:28)

ஓவத்தின் இடனுடை வரபைபின் (புறநா.251:1)

ஓவத்தின் வினபுனை நல்லில் (அகநா.98:11)

ஓவியம் புவப்படுத்தும் கருத்தைக் கூறிப்பிடும் போது 'ஓவச் செய்தி' என்று அகநானூறு(5:20) தெரிவிக்கின்றது.

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ்வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Sunday, 02 September 2018 21:16 - Last Updated Sunday, 02 September 2018 21:20

ஓவியக் கலஞ்சூர களைபை பற நியும் அவர களது அருந திறன் குறித் தும் நற நிணை, மதுரகைக் காஞ்சி போன்ற சங்க இலக்கியங்கள் கபற்கின்றன. மதுரகைக் காஞ்சியோ, எக்காட்சியினையும் தமது ஓவியத் திற்குள் கொண்டுவந்து ஒப்பிட்டுக் காட்டுவார்; ஓவியர்கள், எதனையும் நுட்பமாக உணர்ந்தவர்கள். ஆழமான நோக்கையவர்கள் என்று கபற்கிறது. இதனால் அவர்களைக் 'கண்ணுள் வினஞ்சூர்' என்று பெயரிட்டு இங்கும் பதியப் பட்டாள் எது.

எவ்வகைச் செய்தியும் உவமங் காட்டி
 நுண்ணிதி னுணர்ந்த நுழைந்த நோக்கிற்
 கண்ணுள் வினஞ்சூர் (மதுரகை . 516 - 518)

'கண்ணுள் வினஞ்சூர்' என்ற சொல்லுக்குப் பத்துப்பாட்டு உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் "நோக்கினார்கண்ணிடத்தே தம்தொழிலை நிறுத்தலின் கண்ணுள் வினஞ்சூர்" என்று உரை எழுதியுள்ளார். எனவே சிறந்த ஓவியர்கள் என்பவர்கள் காண்பவர்களின் கண்களில் தாம் வரந்த காட்சியை நிறுத்தும் திறன் படத்தவர்கள் என்று அக்காலத்தில் கருதப்பட்டமை சிறப்பிற்குரியது.

00000000

கண்கவரும் ஓவியம் வரவைதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட துரிகையை நற்றிணைப் பாடல் ஒன்று 'துகிலிகை' என்று குறிப்பிடுகிறது. மனமையான துரிகையைப் பாதிரி மலரோடு ஒப்பிட்டுக் கபற்கிறது. மலேமும் துரிகைக் குரிய இறகுகளை அரக்கைக் கொண்டு ஓட்டிச் சேர்த்து, சங்ககால ஓவியர்கள் உருவாக்கியுள்ளனர் இதனை நற்றிணைப் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது.

ஓவமாகள் ஒள்ளாக் கட்டிய
 துகிலிகையென்ன துய்த்தலைப் பாதிரி (நற . 118)

0000000000000000000000 0000000

சிலப்பதிகாரத்திலும் ஓவியக் கலஞ்சூர்கள் கண்ணுள் வினஞ்சூர் என்று சூட்டப்படுகின்றனர், (சிலம்பு . 5:30). ஓவியம் வரையப்பட்ட திரைச் சீலைகள் பற்றிச் சிலம்பு திரிவிக்கிறது. மாதவியின் நடனம் அரங்கு நேரப்பட்ட மடையில் இத்தகைய ஓவியத் திரைச் சீலைகள் பயன்படுத்தப்பட்டாள் என. இவ்வை ஓவிய எழினி என்று அழகைக் கப்பட்டன. அரங்கு நேர மடையின் விதானத்தில் அனைவரும் தொழுது போற்றும் படியாக நால்வகை வருண பித்தங்களின் உருவங்களையே ஓவியமாக எழுதி வதை தனர். மடையின் மலே விதானம் அழகுறக் காட்சியளிப்பதற்குச் சித்திரம் வரந்த திரைச் சீலைகளைக் (மறே கட்பி) கட்பி வதை தனர் என்று சிலப்பதிகாரம் அரங்கு நேரக் காதையால் அறிய முடிகிறது.

0000 000000

ஓவிய எழினி என்பது நாடகமடையில் பல வண்ணங்களில் தீட்டப்படும் திரைச் சீலையாகும். கோவலனும் மாதவியும் காவிரிப்பிப் பட்டினத்தாக் கடற்கரையில் (புகார்) புன்னமை மரத்து நிழலில் ஓவியம் வரையப்பட்ட திரைச் சீலைகளை அறையப் போன்றாகுட்பி மறவைக்கி அதனுள் கட்பிலின் மீது இருந்தனர் என்று சிலம்பின்

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Sunday, 02 September 2018 21:16 - Last Updated Sunday, 02 September 2018 21:20

என்று பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

இரதி காமன் இவளிவன் எனாஅ
 விரகியர் வினவ வினாவிறுப் போரும்
 இந் திரன் பசை இவளக லிகைஇவன்
 சன்ற கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
 ஒன்றிய பபிவிதென் றுரசையெ வோரும்
 இன்ன பலபல யழைத் துநிலை மண்டபம் (பரி.19:48-53)

பாண்டியரின் அரண்மனையில் சித்திரங்கள் நிறைந்த ஒரு தங்குமிடம் இருந்தது. இது சித்திர மாடம் என்று அழைக்கப்பட்டது. பாண்டியன் நன்மாறன் இச்சித்திர மாடத்தில் தங்கியிருந்த போது உயிர் நீத்ததாகப் புறநானூறு தெரிவிக்கிறது. இதனால் இம்மன்னன் சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன் என்று அழைக்கப்பட்டமை சூட்டத்தக்கது. மதுரையில் பாண்டியரின் அரண்மனையில் அழகான ஓவியங்கள் இருந்ததாக நடுநூல் வாடகை கஹக காணலாம். பாண்டியனது அரண்மனையின் அந்தப்புரச் சுவர்கள் சமீபினை உருக்கிச் செய்து போன்று உறுதியாக இருந்தன. வளையபை போன்று வண்ணமையான சூதபை பசிய அச்சுவர்கள் மீது மலர்கள் பித்துக் குலுங்கும் கொடிகள் வண்ண ஓவியமாக வரையப்பட்டிருந்தன என்று நடுநூல் வாடகை தெரிவிக்கிறது.

வளையன்ன விளங்கும் சூதையுரீ இ
 மணிகண்டன்ன மாத் திரள் திண்காழ்ச்
 சமீபியன்றன்ன செய் வுறு நடுநூஞ்சுவர்
 உருவப் பலப்பி வொருகொடி வளையிக்
 கருவொடும் பெரிய காண்பின் நல்லில் (நடுநூல் .110-114)

அரையான பாண்டிமாதவே அமர்ந்திருந்த அந்தப்புரக் கட்டிலுக்கு மலே இரூந்த விதானச் சுவரில் ஓவியங்கள் வரையப் பெற்றிருந்தன. இவற்றில் மலே இராசி மூதலிய இராசிகளின் உருவங்கள் இருந்தன. மலேமும் பாண்டியரது குல மூதல வனான சந்திரனோடும் அவனது காதல் மனைவி உரோகிணி சரேந்திராக்கும் காட்சியும் தீட்டப் பட்டிருந்தது. பாண்டியன் நடுநூஞ்செழியனைப் பிரிந்திருந்த பாண்டிமாதவே அவ்வோவியத்தகை கண்டும் தானும் உரோகிணியைப் போன்று எப்போதும் கணவனோடும் சரேந்திராக்க முடியவில்லையே என்று வருத்தங் கொண்டதாக நடுநூல் வாடகை கஹகிறது.

புதுவது இயன்ற மழைகுசெய் படமிசதை
 திணநிலை மரூப்பின் ஆடூதலையாக
 விண்ணூர்பு திரிதூம் வீங்குசெல்ல மண்டிலத்து
 மூரணமிகு சிறப்பின் செல்வனோடும் நிலையிய
 உரோகிணி நனைவனள் நோக்கி நடுநூயிரா (நடுநூல் .159-163)

புகார் பட்டினத்துச் சோழர் அரண்மனையில் வளையப்பறத்துச் சுவர்களின் மீது ஓவியங்கள் தீட்டப் பட்டிருந்தன. அதன் வழியே சாலையில் சன்ற தரேகளால் சரேமும் தபசியும் எழும்பி அவ்வோவியங்கள் மீது பதிந்திருந்தன. இதனால் வண்ணமையான அரண்மனைச் சுவர்கள் சாம்பலில் புரண்ட ஆணையானை போன்று தோன்றியது என்று கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரின் பாடல் குறிப்பிடக் காணலாம்.

Written by - முனவைவர் ம. தமிழ் வாணன் , மூதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர் , சமீமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம் , தரமணி, சன்னை - 113 -

Sunday, 02 September 2018 21:16 - Last Updated Sunday, 02 September 2018 21:20

தரோடேத துகள்கழெழுமி

நீ றாபிய களிறுபடோல

வறேபுபட்ட வினயைவோவத்து

வண்ணகோயில் மாசுபட்டும் (பட்பினப் . 47 - 50)

தொல்தமிழ் மக்கள் தம் உள்ளக் கருத்துகளைப் புலப்படுத்த பாறகைகளிலும் குகைகளிலும் கீறி எழுதினர் . தம் எண்ணத்தைச் சித்திரம் வரந்தது வளிப்படுத்தினர் . இதனைத் தொல்பொருள் ஆய்வுகளாலும் இலக்கியச் சான்றுகளாலும் அறியலாம் . தமிழ்நாட்டில் இருபத்தாந் திற்கும் மறேபட்ட இடங்களில் குகை ஓவியங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன . ஓவியமே சித்திர எழுத்துக்களாகவும் நாடாடவையில் மொழிக்கூறியீடுகளாகவும் வளர்ச்சியடைந்துள்ளன . அழகிய ஓவியம் வரவைதற்கு நரேகோடும், கோணக்கோடும், வளகைகோடும் முதலியன அபிப்பாயாகும் . இவ்வாறு வரையப்பட்டவை கோட்டோவியங்கள் ஆகும் . அவ்வகைகோட்கள் மலேசிவப்பு, கரூப்பு, மஞ்சள், நீலம் போன்ற வண்ணங்கள் பிச்ச அழகிய ஓவியங்களாக உருவடெக்கும் . அக்காலத்தில் ஓவியங்கள், வரவைதற்கென்று தனியிடங்கள் அமரந்திருந்தன . இவ்விடங்கள் சித்திரக்கட்டம், சித்திரமாடம், எழுத்துநிலை மண்டபம், எழுத்தெழில் அம்பலம் என்ற பெயர்களில் அழகைக்கப்பட்டன .

தொல்தமிழகத்தில் நாடாளும் அரசர் வாழும் அரண்மனைகள், சிலைவர் வாழும் வளமனைகள், மாளிகைகள், ஆடலரங்குகள், கோவில் மண்டபங்கள், பொதுமன்றங்கள் முதலிய இடங்களின் கட்டடச்சுவர்கள், மறேகபரகைகள், துணிகள் ஆகியவற்றில் ஓவியங்களை வரந்தது அழகுசெய்தனர் . ஓவியங்களில் நிறநல், இருத்தல், கிடத்தல் ஆகிய மனித இயல்புகளையும், வீரம், சாந்தம், சினம், வியப்பு, உவகை முதலிய மயெப்பாடுகளையும், உத்தமம், மத்திமம், அதமம் மற்றும் தசதாளம், நவதாளம், பஞ்சதாளம் முதலிய அளவுகளையும் வலியுறுத்துவது தமிழ்ரூக்கூரிய ஓவிய மரபுகளாக விளங்குகின்றன . சங்ககாலத்தில் சழித்திருந்த ஓவியக்கலை இடக்காலத்தில் சித்திரத்து மறந்தது போகத் தொடங்கியது . மறந்தது கொண்டு திருந்த ஓவியக்கலைக்குப் புத்துயிர் ஊட்டியவர்கள் பல்லவமன்னர்கள் ஆவர் .

பல்லவர்கால ஓவியங்களைப் பனமலை, திருமலை மாமல்லபுரக் குகைக்கோவில், மாமண்டபம், காஞ்சிக்கலைசநாதர்கோவில் முதலிய இடங்களில் சித்திரத்த தோற்றத்தோடும் காணலாம் . திருநந்திக் கரையில் சரேகால ஓவியங்கள் கிடத்ததுள்ளன . புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் சித்திரன்வாசல் என்னும் குகைக்கோவில் ஓவியங்கள் ஓவியக்கரூவிலங்களாக வதைத்துப் போற்றுதலுக்கு உரியன . கி.பி. ஓன்பதாம் நபற்றாண்டில் அவனிபசகேரஸ்ரீ வல்லபன் என்ற பாண்டியமன்னன் காலத்தில் மதுரை ஆசிரியர் இளம்கெளதமன் இவ்வோவியங்களை வரந்தார் என்று கல்வெட்டில் கூறியபிடப்பட்டது . அங்குள்ள தாமரதைத்தடாகம், ஆடல் அணங்குகள், அரசன் அரசி ஓவியங்கள் ஆகியவை நம் கண்ணைகவர் வனவாக அமரந்துள்ளன .

சோழர் கால அழகிய ஓவியங்களைத் தஞ்சைப் பெரியகோவிலில் காணலாம் . சரேமான், சூந்தரர் கயிலைச் சிலைலும் காட்சி, சிவபெருமான் முப்புரம் எரித்த காட்சி, நாட்டிய மகளிர், மாமன்னன் இராசராசன் ஆகியவை வரலாற்றுச்சிறப்பை உணர்த்துவன . திருவரங்கம், திருப்பதி, தில்லை, திருவாரூர், கூடந்தலை, மதுரை, காஞ்சி, முதலிய இடங்களில் விஜயநகரநாயக்கமன்னர்களின் ஓவியங்கள் எழில் மிகுந்தவையாகும் . கி.பி. 18ஆம் நபற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் ஓவியக்கலை நன்கு வளர்ச்சியுற்றது . ஓலைகளிலும், கண்ணாடிகளிலும்

Written by - முனைவர் ம. தமிழ் வாணன், மதுநிலை ஆய்வு வல்லுநர், சமீபமொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், தரமணி, சன்னை – 113 -

Sunday, 02 September 2018 21:16 - Last Updated Sunday, 02 September 2018 21:20

தந் தங் களிலும் ஓவியங் கள் தீ ட டப பறெ றன். வண் ணங் களின் வனப் புக க்றே ப இரத் தினங் கள் பதிக் கப் பறெ றன். ஓவியர் களின் கவைண் ணங் களை இன் றும் கரோவில் கரகைகளிலும் சுவர் களிலும் மரச் சிற்பங் களிலும் காணலாம். பலலாயிரம் ஆண் டுகள் தனென் மசை சிறப் புடன் தமிழர் பாரம்பரிய ஓவியக் கலையைக் காப் பது நமது கடமையாகும்.

□□□□□□□□□□

1. மாத் தளசை சரோமு. வியக் க வகைக் கும் தமிழர் அறிவியல். திருச்சி: தமிழ்க் கரால் பதிப் பகம். (2005)
2. உ. வ. சாமிநாதையர், புத் துப் பாட் டு மரீ லமும் நசை சினார் க்கினியரூரையும் 1889
3. மலைபடுகடாம், பொ.வ. சரோமசுந்தரனார், கழக வளெயி யீ டு, சன்னெ, 1 1956
4. சங் க இலக் கியம் (பாட் டும் தரொகையும்), ச. வயைபுரிப் பிள் ளை, பாரி நிலையம், சன்னெ வளெயி யீ டு, மாதற் பதிப் பு 1940
5. இராமநாதன், ல.ப.கரு, சங் ககாலத் தமிழர் வாழ் வு, வளெ ளயைன் பதிப் புக் கழகம், இராமநாதபுரம், 2ஆம் பதிப் பு, 1958

tamilveppp@gmail.com

*□□□□□□□□□□ - -□□□□□□ □.□□□□□□□□□□, □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□, □□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□, □□□□□, □□□□□□ - 113 -